

Když mluvíme o jídle,
už chci jíst!
Možná si dám jen bonbón.
Vy, lidi mi
děláte potíže.
Kdybyste chtěli jíst,
jen to řekněte!
Dobrá.
Všichni budou
slintat. Ano, tady.
Podělte se, ano lidi? (Ano.)
Vy si vezměte ten
a podělte se na této straně.
Vy si vezměte tento
a podělte se na tamté straně.
Každý si vezměte jen jeden,
symbolicky
a snězte jich víc později.
Jeden nebo dva stačí.
Podělte se na této straně,
kameraman taky
a všichni.
Ať si vezmou
sami. (Dobrá.)
Ještě nějaké otázky?
Zdravím, Mistryně.
Ano.
Já nemám otázku,
ale rád bych řekl...
Rád bych vám řekl,
že bratři a sestry
z centra v Káthmándú
vám posílají hodně
lásky a pozdravů.
To je vše.
Velmi hezké.
Možná nás budou moct
příjet navštívit. To je dobré.
Zdravím, Mistryně.
Zdravím! Kdo? Kde?
Vzadu. Tady.
Dobrá. Povídejte.
Povídejte.
Co se děje v tomto světě
je výsledkem
našich myšlenek,
potřebujeme ale lidi
postrašit, abychom je
probudili, to je tedy ten
problém, protože riskují,

že budou mít myšlenky
strachu, a to není dobré
pro svět.
Ona má na mysli,
že když teď lidem
řekneme pravdu,
vystrašíme je,
řekneme jim
špatné myšlenky,
že to nebude dobré.
Ne, ne, ne, ne.
My jim říkáme jen pravdu.
Řekli jsme pravdu. Ano?
Jako že maso je velmi
škodlivé a to všechno a...
Ano, ale
ona myslí,
že ty špatné věci...
že jsou to špatné myšlenky.
Je špatné to dělat?
Myslíte, že je špatné
to říkat nebo co?
Ne, že je problém
je děsit.
Ano, že to bude děsit...
ale to je to,
co to má udělat.
Katastrofou
jim ukážeme.
Oni se nezmění,
pokud je (Ano.)
nepostrašíme.
Ano, já vím,
ale snažíme se jim
ukázat velmi málo, víte?
Jen symbolicky, aby
lidé věděli.
Nechci lidi
strašit, aby změnili
své zvyky.
Já jen chci, aby věděli,
že mají ve svém
srdci soucit
a že mají probudit
svoji milující přirozenost
a to je to, co je zachrání.
Rozumíte mi?
Ano.
Ano. Proto
omezují šokující taktiku

dokonce i během katastrof
a toho všeho, ukazujeme
velmi málo katastrof,
ale více řešení.
Ano? Ukazujeme dokonce
víc, než bych chtěla ukazovat,
ukazujeme víc, než chci.
Původně jsem chtěla
ukazovat lidem jen
dobré věci,
ale tu a tam
jim musíme
říct pravdu
a řekli jsme dokonce
víc, než jsem chtěla.
Přála bych si, abychom
ukazovali méně, jen trochu,
jen abychom jim řekli
pravdu. Jinak, by si mysleli:
„Kde je důkaz
toho, co říkáte?“
Víte?
Když tedy řeknu lidem:
„Podívejte se, maso je pro
vás velmi jedovaté,
prosím, nejezte maso,“
proto musíme sepsat
vědecká fakta, ano,
je to skutečně tak špatné
a miliony lidí
každý rok umírají
a stojí to miliardy
dolarů ročně,
jen kvůli problémům
spojeným s masem
a víte, kvůli nemocem.
To musíme ukázat.
To je ale to nejmenší.
Už je to méně názorné.
Rozumíte? (Ano.)
Nechci lidi
moc děsit.
Samozřejmě,
poukazujete na to,
a já rozumím.
Rozumím tomu velmi dobře,
mně se ale nelíbí
děsit lidi,
aby mi věřili.
Nechci

děsít lidí,
aby se stali vegetariány.
Trochu, dobrá,
ale ne moc, ano?
Chci, aby
byli soucitní.
Ano, ale vědci říkají
velni katastrofické věci.
Vědci nám říkají
různé špatné věci,
které se mohou přihodit.
Ano, ano.
To je pravda, to je pravda.
Proto říkám jen
Proto říkám jen
minimum věcí,
které vědci již
dokázali, ano?
Myslíte si, že bychom
měli ukazovat víc,
abychom postrašili lidi?
Já nevím,
někdy je to ale
nutné.
Dobře, víte co?
Říkám pravdu,
mnohé televize ukazují
grafické zobrazení války
a lidé stejně
nemají strach
jít do války.
Nedávno dokonce v Evropě –
ne v Evropě,
ale blízko, ano – dokonce
stejně propukla válka.
Byla to krátká válka,
díky Bohu za to.
Rozumíte mi,
lásko? (Ano.)
Takže i kdybychom
je chtěli postrašit,
nevím, jestli by nás vůbec
chtěli poslouchat, ano?
Někteří možná ano,
ale někteří ne.
Někteří možná ano
díky „postrašení“.
Někteří lidé
mohou být vystrašeni,
protože něčemu věří

nebo změni svůj život.
Ale věc se má tak,
že pokud změni svůj život
protože mají soucit
ke zvířatům,
protože chtějí
zachránit planetu,
to by bylo vznešenější
a bylo by to
mnohem prospěšnější
pro jejich duchovní růst,
ano? Přirozeně.
Děkuji vám.
To je to,
co bych chtěla, aby cítili,
víte?
Víc soucitu
a aby byli víc milující,
protože to máme dělat.
Tím jsme.
Jako lidské bytosti
bychom měli být
soucitní a milující.
Děkuji Vám.
Není zač.
Bylo by to tak
mnohem lepší,
a to je to,
co bych chtěla, aby byli:
soucitní. Ano.
To je dobré. Dobré pro ně.
To je ten důvod,
víte,
je to tak vznešenější.
Například,
když je dnes postrašíme,
aby udělali
co jim říkáme, aby udělali,
zítra zapomenou
na tu děsivou zkušenost,
a budou to dělat znovu.
Takže nejlepší je,
aby si uvědomili
proč to dělají.
Musí vědět,
že je to zhoubné
pro jejich srdce,
pro jejich milující schopnost,
pro jejich
soucitnou přirozenost,

a jako lidské bytosti
musíme milovat ostatní,
musíme být dobří,
musíme být vznešení,
a to je ten hlavní bod.
Proto taky nemám ráda
negativní obrazy,
někdy to ale
ukázat musíme,
minimálně,
ano? Minimálně.
Jen abychom to dokázali,
jen abychom dokázali,
co říkáme, ne abychom je
skutečně děsili, ale abychom
to dokázali. Ano, láska.
Ale někdy je to
o soucítě,
protože o tom
mluvím hodně s lidmi,
a jsou to lidé,
kteří jsou normálně
velmi, velmi milí lidé.
Ano!
Mluvíte o mase,
a je konec.
A pak řeknete:
„Dobrá, možná,
že to Bůh chce,
protože pak bychom
žili víc v harmonii s...“
a oni se pak obrátí: „Bůh!“
Pak si myslím: „Jak mohu
najít soucit
ve tvém srdci?“
Jediná věc je,
když vidí
něco jako filmy,
které dělají PETA
nebo takové skupiny,
(Ano, ano.)
na které se my nemůžeme
dívat, (Ano, ano, ano.)
tak hrozné jsou.
Jedině tak skutečně
zjistí jaké utrpení je
v tom obsaženo. (Ano, ano.)
Ale nějak je
vtom vždy tento blok.
Oni to nechtějí,

(Ano, já vím.)
nechtějí to poslouchat.
Máme to
na našich stránkách.
Tak jim řekněte,
aby se podívali na naše
stránky nebo stánky PETA,
pak to vše uvidí.
Ráda bych
předala velké ahoj,
to je od mého syna,
je mu pět a půl
a zdá se mu o Vás –
někdy
ve snech
k němu chodíte –
a říkal mi:
„Když teď uvidíš
Mistryni, řekni jí,
že je krásná
a řekni jí, že bych
ji rád viděl tak, jak
vypadá na fotce,“
protože když
o Vás sní,
zjevujete se mu
jako světlo.
Proto řekl: „Teď bych
ji rád viděl
jak je na té fotce,
v reálném životě.“
V reálném životě,
ne jako světlo. (Ano.)
Ne jako světelné tělo, ale
jako skutečné, fyzické tělo.
Ano.
Řekněte mu,
že by mohl být zklamaný.
Stárnu každým dnem!
Dobrá:
„poděkujte“ mu
a řekněte mu,
že ho moc miluji
a že možná jednoho dne
se to může stát, ano?
(Děkuji.) Ano.
Protože tady není
dost místa pro děti
a na všechno.
A kdybychom měli děti,

museli bychom se
o ně dobře starat,
ale nemáme
dost místa
ani pro dospělé
a děti si potřebují
hrát, víte,
a potřebovali bychom
aby s nimi někdo byl,
hrál si s nimi, a pak
bychom jim nemohli říkat:
„Nehrajte si tak hlučně!
My meditujeme“,
a to všechno.
Nebylo by to pro ně dobré,
víte?
Já taky nevím.
Nikdy nemohu udělat dost.
Proto mu řekněte, že
momentálně je mi to líto,
ano? Není nikdy
dost věcí,
ani toho, co dělám.
Ano, vždy
něco chybí, dobrá?
Nikdy nemohu udělat
pro všechny dost.
Dělám, co mohu, ano?
Možná v budoucnu,
kdo ví? Ano.
Lidé se ptali jednoho starého
muže: „Jste už tak starý,
je vám už 70.
Jak jste si mohl najít tak
krásnou, mladou ženu,
víte, 20
a oženit se s ní?“
A on řekl:
„Řekl jsem jí, že je mi 99“.
Ano, my ženy vždy
snižujeme svůj věk,
a ten muž
si navýšil svůj věk, aby
získal mladou ženu.
Dobrá, je mi líto
vašeho syna, ano?
Řekněte mu,
že ho moc miluji.
Dám mu nějaké
bonbóny a sušenky.

Dobrá, to je jen pro něho
a kdybyste je chtěla jíst,
musíte se ho zeptat.
Ne abyste řekla:
„Jsem tvoje matka,
dej mi všechno.“
Tady to máte.
Já mám hodně „synů“
a „dcer“,
o které teď nemám
čas se starat.
Dobrá, jen že jste to
zmínila.
Nikdo neříká
nic jiného.
Já vím, že všichni
máte syny a dcery.
Vezměte si nějaké
a obětujte z vašich pro něj.
Momentálně je to
velmi časově náročné období.
Je mi taky velmi líto
mých psů a mých ptáků.
Někdy mám na ně
velmi málo, teď méně
času, než dříve,
oni tomu ale všemu rozumí
a jsou velmi,
velmi laskaví
a stále mě vroucně milují.
Kdykoli na ně mám čas,
milují mě
jako na začátku
a bezmezně.
Jen je mi taky
někdy líto, že na ně
nemám tolik času
jako předtím.
Říkala jsem jim:
„Víte co?
Právě teď
má svět potíže,
víte, je v zoufalé
situaci.
Musím pracovat
pro celý svět,
i pro všechna zvířata
a proto vám to nebude vadit,
prosím, ať vám to nevadí.
Stále vás velmi miluji,“

a oni řekli,
že tomu rozumí.
Ano, rozumí
a stále mě
stejně milují. Ano,
to je velmi, velmi dobré.
Řekněte svému synovi totéž,
ano?
Jen dělám, co mohu, ano.
Je toho hodně, co chci udělat.
Taky bych chtěla,
aby tady celý den
běhaly všechny děti,
víte?
Miluji děti, taky,
ale nemohu mít
všechno, ano. Dobrá.
Kdo ví?
Možná to jednoho dne
mít budeme, ano.
Jen proto, že se držím
svých zásad, ano?
Utrácím, co mám,
nepůjčuji si,
neberu si půjčky na věci,
proto... Proto je to tak, ano?
Mohla bych mít víc,
ale pak bych si musela
jít půjčit peníze
nebo nějak investovat
jiným způsobem,
což nemám ráda.
Ano? Dobrá?
Proto máme, co máme.
Něco dále? Ne?
Dobrá, meditujme.